

RUSKI INWALID

N^o =

145.

PONIEDZIAŁEK.

21 Czerwca 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburgu. Wiadomości Zagraniczne: Francji. Anglii. Hiszpanii. Indyje Wschodnie.

WIADOMOSCI KRAIOWE.

z Petersburga, 21 Czerwca.

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

Przejrzawszy przedstawienie zarządzającego ministeryum spraw wewnętrznych o sposobach dogodniejszego obrótu kapitałów, wpływających do Izby powszechney Opieki, uznałem za dobrą, do prawideł w tej rzeczy wydanych dodać następujące postanowienia:

1) Kapitały własne Izby i lokacyjne wniesione nazawsze albo z ograniczeniem czasu, w celu obrócenia procentów na dobroczynne podług przeznaczenia lokarów przedmioty, rozdawać na pożyczkę na lat dwanaście, za opłatą w pierwszych dwóch latach procentów zwyczajnych z góry corocznie, a w następnych dziesięciu leciech po dziesiątej części kapitałów, i procentów również z góry za rok na dług pozostający, do zupełnego jego wyplacenia.

2) Takie rozdawanie kapitałów tych czynić na ewikcyą wiosek, stosownie do złożonych na ich bezpieczeństwo świadectw, podług ostatniej rewizyi na każdą duszę w rewizyi zapisaną płci męskiej po 150 rub. ass.

3) Z tego urządzenia wyłączyć Gruzję i gubernie: kurlandzką, inflandzką i estońską, z tego względu że Gruzja na udzielnych jest prawach, a gubernie nad morzem bałtyckiem po rozdzieleniu na haki, z osobnego urządzenia gospodarskiego tamtejszych majątków, podlegają co do rozdawania kapitałów do Izby powszechney opieki należących, prawdom sobie właściwym.

4) Podług prawideł teraz stanowiących się czynić pożyczkę przed innymi dla tych którzy nie jeszcze nie są winni do Izby powszechney opieki tej gubernii, gdzie znajdują się majątek na ewikcyą dany.

5) Dla pożyczających, którzy, będąc rzeczywelnymi w opłacie procentów i kapitałów, ze-

chcą ponowić pożyczkę swą na osnowie prawideł wyżej zawartych w artykule 1 i 2, zostawić na to prawo do nowej pożyczki na lat 12.

6) Przy czynieniu pożyczki, w poprzedzającym artykule opisaney, majątki na ewikcyę nie inaczej przyjmować, tylko podług ostatniej rewizyi.

7) Wydawanie pożyczki iakiej iedney osobie albo i różnym ale na ewikcyę majątku należącego do iedney, urządzić następującym sposobem.

a) Izbom powszechney Opieki mającym kapitały własne i cudze, nie mniejsze nad 500,000 rubli oprócz tych które się obracają w długi nieterminowym kommissyi umorzenia długów zostawić prawo samym czynienia pożyczki do 30,000.

b) Dla izb powszechney opieki mniej 500,000 rub. kapitału w bezpośrednim rozporządzeniu swem mających, położyć za obowiązek, aby wydatki swe pożyczkowe ograniczyły do 15,000 rub.

8) O pożyczkach, przewyższających summy wyżej wyrażone, przedstawiać do ministeryum spraw wewnętrznych, dla wyiednania Najwyższego rozwiązania.

9) Odmiany terminów pożyczkowych nieinaczej czynić, tylko za potwierdzeniem ministra spraw wewnętrznych.

10) Szukając dla dłużników odłożenia terminów, obowiązane są izby powszechney opieki wcześniej przed upłynieniem terminu pożyczki przedstawić do ministeryum spraw wewnętrznych:

a) Przyczyny, dla których staranie jest o przedłużenie terminu.

b) Co stanowi ewikcyę, i czy jest ona dostatecznem zabezpieczeniem.

c) Stan summ izby czy dozwala zrobić to odłożenie terminu.

11) Kapitały czasowie do izb powszechney opieki wchodzące, iako to:

a) Apellacyjne na okup majątków i inne, od których wszystkie procenta, na mocy potwierdzoney, przeze Mnie w dniu 17 lipca 1818 roku opinii rady państwa, idą na rzecz izb powszechney opieki.

b. Składane na czas dla obrótu z procentów tak, żeby od nich na osnowie teyże opinii należał dla izby powszechney opieki tylko 6ty procent, podzielić na trzy części, z których iedne oddawać na pożyczkę na mocy prawidła w artykule 1szym przepisanego a

na ieden rok dwa lub trzy lata, miarkując podług bliskości terminów do powrotu tych kapitałów, które są na widoku, albo podług układu obrótów kapitałów Izby powszechney opieki.

12) Kapitały, które wnoszone są przez ludzi prywatnych do izb powszechney opieki, na osnowie prawideł pożyczkowego banku państwa i kassy składowey, dla otrzymania od nich po pięć procentów z prawem powrotu na żądanie, odtąd na przyszłość nie przyjmować, ponieważ niepewność terminu, ścieśniając obroty izb, może narazić na szkody, jeżeli nie zdołają rozrządzić lokacyi kapitałów tym sposobem do nich wchodzących; ale na miejscu tego dozwolić Izbom przyjmowania cząstkowych kapitałów z opłatą 5% chociażby lokujący zgadzali się zostawić je w Izbach na trzy lata.

13) Wszystkie dawniejsze rozrządzenia, względem obrótu kapitałów do izb powszechney opieki należących, równie ogólne, jak szczególne dla niektórych guberniy, przez terniejsze postanowienia nieodmienione, zostawić w zupełney mocy.

Na autentvku napisano własno Jego Cesarskiej Mości ręką.

ALEXANDER.

St. Petersburg dnia 26 stycznia 1820 roku.

Na kopii napisano: zgodno Hrabia W. Kozubey.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

Paryża, 10 Czerwca.

Posiedzenie Izby deputowanych 6 b. m. było nader burzliwe. Po przeczytaniu wywodu słownego Pan Beau-Sejour prosił aby także zamieszczono, iż z przyczyny że znaczna część członków nienależała do rozpraw i oświadczyła przed wysyciem iż należeć niebędzie. Ta odezwa przerwana została głośnem szemraniem a nakoniec wrzaskiem, z którego nie zrozumieć niemożna było. Członki strony prawey i lewey przerywają sobie nawzajem głosy, zamieszanie coraz się powiększa; nakoniec, gdy się cokolwiek uspokoiło, Pan Lameth odzywa się do prezesa niepozwalającego mu głosu dla tego, aby dać mówić P. B. Con-

stant i mówi: „Nie jesteś prezesem, lecz członkiem strony prawej.“ Jakkolwiek bądź nastąpiła przecież choć na chwilę cichość i P. B. Constant nie tracąc czasu mówić począł. Oto niektóre punkta jego mowy:

Ministerium pozwala dziennikom szydzić z tej wyborney młodzieży, która tak trafiać umie połączyć miłość porządku z miłością Króla i wolności, a prawdziwem uszanowaniem dla karty konstytucyjney; która obiecuje Francji pokolenie, nierównie więcej czyniące nadziei, aniżeli to co skażone tylu fałszywymi wyobrażeniami klęsk tylko przyczyniło oyczynnie; pozwala mówić szydzić z młodzieży w której widzimy obronę Francji. Nigdyśmy stalszey, przykładniejszey, spokojniejszey i bardziej godney uszanowania i uwielbienia naszego niemieli. . . . Ośmielają się twierdzić że skupienia się tej młodzieży były zbrodnicze i dodają że były nieliczne. Lecz ja zapewnić mogę, iż bynajmniej zbrodnicze a nader liczne były; niebyły to kupy tam i ówdzie rozsiane; lecz zgromadzenie od 30 do 40,000 osob obeymujące. (Tu śmiech powszechny.) Powiadam więc iż w terażniejszym stanie rzeczy Ministrowie powinni obiaśnić nas względem politycznego położenia Paryża i przekonać o bezpieczeństwie reprezentacji narodowej. Domagam się najprzód aby Minister woyny nas zapewnić, że w tych skupieniach się niebyło oficerów przebranych; trzeba nam o tem wiedzieć nie już dla naszego osobistego bezpieczeństwa które jest obojętnem dla rzeczy publiczney; lecz dla bezpieczeństwa reprezentacji narodowej.

— Ta mowa P. Constant często była przyrywana głośnem szemraniem, a stroż pieczęci odpowiedział na nią w wyrazach bardziej ięszce dobitych aniżeli te, które w mowie swojej wczorayszey dał słyszeć.

Mieścimy tu niektóre peryody tej ostatniej jego mowy: „Mówiąc dnia wczorayszego nie wchodziłem w szczegóły wyjaśniające postępkę nader smutne i naganne jedney i drugiey stron obwinionych; lecz wskazałem tylko źródło ogólne nieładów jak jest w istocie i wydarzenia które nastąpiły jako skutki z tegoż źródła wypływające.

„Partya, czyli przyzwrociciey mówiąc *fakcyja* przeciwiaca się wszelkiemu zmodyfikowaniu prawa o wyborach, nieprzestając na tem iż zbiała i obalała w samey izbie wszelkie wniośki względem tegoż zmodyfikowania czynione;

lecz nadto uciekła się do pomocy tłumy społeczeństwa i chciała dopiąć podeścieniem tego, czego z woli prawa i przez większość dobrowolnych głosów otrzymać niemogła. Ta to jest najpierwsza przyczyna rozruchów, każdy ją łatwo widzi, kto tylko nie jest dotknięty ślepotą polityczną najopłakańszą; Takie to jest wyłożenie najrzetelniejsze wypadków, których rozwinięcie rząd oddawna już przewidział, zwłaszcza znając i mając pilne oko na wszystkich tej sprawy aientów publicznych i sekretarych.

„Otoż to Mści Paowie factum, które było przyczyną skupienia się młodzieży w przeszłym tygodniu. Miałam drugą partyją, która także powinna ściągnąć na siebie wymiar sprawiedliwości, a przystępuję do wydarzeń dnia wczorayszego, są one rozwiązaniem zasłużych w sobotę.

„Zwierchność przedsięwzięła wszelkie środki, z których najważniejszy był ten, iż prefekt policyi na mocy władzy którą mu prawa nadała, zabronił wszelkich schadzek w mieście. Wypadki sobotnie aż nadto usprawiedliwiają ten środek. Każdy obywatel, każde *individuum* szanujące prawa krajowe, powinno się do niego zastosować. Chciałbym wiedzieć iakby mówca, który dopiero głos swój skończył, a który wychwalał wydarzenia wczoraysze wychwalał tym samym bunt i nieład, iakby mówię usprawiedliwił te skupienia się liczne, dla których rosproszenia mało było żandarmeryi; lecz użyć należało wojsk regularnych. O zapewne, jest to dziełem fakcyjonistów; oni to podburzają młodzież. Wiedzą oni że wojsko, które przeciwko tejże młodzieży występuje, ma rozkaz ię oszczędzania, co zawsze naraża spokój publiczny i nierychło usmierza nieład.

„Niewiem jednakże dla czego tenże mówca tak znacznie powiększa liczbę młodzieży która się była zgromadziła? Utrzymuje koniecznie że iey było 40,000. Jest to fałsz, kłamstwo największe; bo całe to zgromadzenie, ani dziesiątej części tego niewynosiło. To wojsko buntowników, iakkolwiek niebyło znacznie, zawsze sprawiło trwoję i zamieszanie. Odegnane od *Palais Bourbon* rzuciło się ku Tuilleryom i bramy tego pałacu zamknąć musiano. Udało się więc ku bulewarom, a ztamtąd dość zrzęcznie wysłało oddział przez ulicę Richelieu ku *Palais-Royal*. Ten uzbrojony kłami szedł z przeraźliwym krzykiem i wrzaskiem. Przestrach rozlał się po wszyst-

kich ulicach: zamykano co najprędzej sklepy i każdy starał się drzwi do swego domu zatarasować. Zandarmeryia niebyła w stanie odepchnięcia go od *Palais-Royal* i pułku regularnego użyć do tego należało. Drugi oddział nierównie liczniejszy posunął się ku przedmieściu *Sgo Antoniego*, gdzie usiłował wznieść bunt, podburzyć rzemieślników i ruszyć ku pałacowi Królewskiemu, aby skłonić Monarchę i podyktować mu buntownicze prawa.

„Oto Mści Panowie, co powinno oświecić prawych deputowanych, wiernych sług Królewskich; oto co powinno rzucić światło na dążenie fakey rewolucyynnych, na które od tak dawna już się potrzebujemy. Oto fakta które tak głośno i wyraźnie mówią iż ia nic więcej do dodania niemam.“

Tu dopiero Panowie: *Manuel, de Lameth, de Corcelles, Jenerał Foy, Mechin i Dupont* rozdąsani tą mową stróża pieczęci wywierają całą swą zaiadłość, a Pan *Lameth* obróciwszy się do mówcy rzekł: „Mowiłeś nayniegodziwiey i nayhaubniey.“ Za tem przystąpił do rozpraw względem drugiego paragrafu pierwszego artykułu nowego prawa o wyborach i po wielu sprzeczkach dalszy rozbiór odłożono do posiedzenia następnego.

ANGLIJA.

z Londynu 9 Czerwca.

Wezora w wieczor znowu zebrał się tłum ludu koło domu Pana *Wood*, i wołał *Królowa na balkon, na balkon!*; lecz N. Pani nieukazała się na balkonie, i tłum zwołna począł się zmniejszać, pozostało jednakże do 4000 pospólstwa i dopuszczało się znowu nieprzyzwolności, iakich pozwalało sobie w dniach poprzedniczych a wszystkie okna powybiało. Dom *P. Fitz Clarentz* naywięcej ucierpiał.

Jeden z hersztów zamieszania podał proiekt swoim współnikom ruszyć ku domom ministrów i to przełożenie było przyjęte z powszechnym i czterokroć powtorzonym oklaskiem. Ruszono więc na sam przód ku domowi Lorda *Sidmouth*, i potłuczono wszystkie okna. Ciż Ichmość zamysłali po tem napaść na dóm Lorda *Anglesia*, lecz po drodze spotkali

10 policyiantów, którzy schwytali pierwszych tey wyprawy dowodców; lecz to nieprzeszkodziło pozostałym w dalszym postępie: podeszli pod dom pomienionego Lorda, powybiiali okna i kilku ludzi ciężko ranili. Toż samo uczynili dzisiay o godzinie zgiey z północy z domem Margrabiiego *Hertford*. Nakoniec gwardyia, oddziały iazdy i kommenda policyyna rosproszyły buntowników pochwytawszy wprzód ich naczelników. Przed domami Lordów *Sidmouth, Harrowby* i innych postawiono na straż gwardyia.

Panowie *Brougham, Denman, Bennet* i inne członki oppozycyi nieraz już byli u Królowey i długo z nią naradzali się; od dworu zaś Królewskiego nikt ieszcze u niey niebył.

HISZPANIA.

z Madrytu, 24 Maia.

Urzędowa Gazeta tuteysza umieszcza ciągle dalsze odpowiedzi Monarchów i rządów na udzieloną im przez Króla wiadomość o przyjęciu konstytucyi.

Według postanowienia Królewskiego, wszyscy ci, którzy się o wyższe urzędy starają, powinni dowieść, iż przez lat 8 nabywali potrzebnych wiadomości. Odtąd zaś Uniwersytety podawać będą spis młodzieńców, którzy w naukach celowali, i zdadni są do piastowania urzędów.

JNDYIE WSCHODNIE.

z Bombai 16 Stycznia.

W mieście *Ras-Elkhyma* nad zatoką perską jest teraz osada Angielska. Brytańczycy niez mordowanie ścigają rozbojników morskich i przenikają do wszystkich ich kryjówek. Liczna ich flota skryła się w porcie Bahraimskim, a 12 lub 14 statków muiejszych krążą ieszcze po zatoce pomienioney. W *Ras-Elkhyma* Anglicy zabrali 15 wielkich i więcej stałych statków, a wczasie napadnienia na to miasto okręt Angielski *Liverpool* wrzucił tam więcej 1000 granat. Mieszkańcy powiększey części umknęli do miasta *Bhair*, znajdującego się w głębi kraiu i należącego także do pomienionych zbóyców morskich.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEY MŚCI.